

маше кой да ме закара и докара прѣзъ планината. Сега вече никога да не ни напушашъ!“ Тогава чакъ малкиятъ братъ разбралъ, че неговото, „Кради-просо“ било чудното конче на хубавата царкиня.

Другитъ двама братя се спасили живи и здрави отъ падането, но малкиятъ си братъ тѣ никога не видѣли вече, защото той се оженилъ и заживѣлъ безгрижно съ жена си въ палата горѣ на върха на стъклената планина.

Прѣведе отъ нѣмски: Х. Левенсонъ.

Царица гусларь.

(Народна приказка)

Въ едно царство живѣлъ царъ съ царица. Живѣлъ той съ нея много врѣме и намислил да отиде въ чужда земя. Далъ приказъ до министритъ си, простилъ се съ жена си и тръгналъ на пѣть.

Много ли, малко ли вървѣлъ, стигналъ въ чуждата земя, а тамъ управлявалъ единъ лошъ царъ. Като видѣлъ той чуждиятъ царъ, заповѣдалъ да го хванатъ и да го хвърлятъ въ тъмницата. А тамъ имало много нещастници като него: нощемъ стояли въ синджири оковани, а сутринъ ги впрѣгали и вършеяли съ тѣхъ до вечерята.

Въ такава мъжа прѣживѣлъ царьтъ цѣли три години и незнаялъ, какъ да извѣсти на царицата си. Но намѣрилъ той случай и изпратилъ ѝ писмо: „Продай всичко и ела да ме освободишь отъ затвора!“

Като получила царицата писмото, прочела го и заплакала: „Какъ ще изкупя азъ мъжа си? Ако ида сама, ще ме види злия царъ и ще ме погуби!“